

Arrest

nr. 322 006 van 19 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 10 oktober 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 18 oktober 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 februari 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 2 juli 2024.

1.3. Op 30 augustus 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 augustus 2024 aangetekend verzonden.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]

De vervalldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Na een lezing van het administratief dossier moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing per aangetekende zending werd verstuurd op vrijdag 30 augustus 2024. De derde werkdag die volgt op vrijdag 30 augustus 2024 is woensdag 4 september 2024. Verzoekster beschikte bijgevolg vanaf woensdag 4 september 2024 over dertig dagen om een beroep in te leiden, zodat donderdag 3 oktober 2024 de laatste nuttige dag is. Het verzoekschrift werd echter slechts ingediend op vrijdag 4 oktober 2024. Het beroep werd bijgevolg laattijdig ingediend.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (*cf.* RvS 18 juni 2004, nr. 132.671). De vraag tot niet-ontvankelijkheid van de vordering door de commissaris-generaal is dan ook terecht aangezien zij steun vindt in de stukken van het administratief dossier.

2.2. Van de vaststelling van de niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonde dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In het verzoekschrift wordt gesteld dat het beroep is ingesteld binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing aan verzoekster. Er wordt vervolgd dat de commissaris-generaal op 30 augustus 2024 de bestreden beslissing nam en het verzoekschrift op “4 september 2024” ter kennis werd gebracht om het verzoekschrift te besluiten met de vermelding van 3 oktober 2024 als datum van opstelling. Evenwel blijkt uit nazicht van het administratief dossier dat het verzoekschrift slechts op 4 oktober 2024 werd ingediend. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift geen verdere informatie bevat omtrent de (laat)tijdigheid van het beroep.

Ter terechtzitting wordt verzoekster geconfronteerd met de laattijdigheid van het beroep. Zij voert geen overmacht aan en toont deze dus ook niet aan.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat het door verzoekster op 4 oktober 2024 ingediende beroep laattijdig is. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enige artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET